

Överlevnadsmanuskriptet nr 270 – 18 feb.

<http://aishanorth.wordpress.com/>

Vi vet att för vissa av er, har den här tiden varit en tid av oenighet. För, var är det så länge utlovade ”förlovade landet”? Ni ser er omkring och ser exakt detsamma som era blickar landade på under de gamla dagarna 2012. Vi är här för att kanske ge er en annan glimt in i det osedda, eftersom det som ni har noterat med era ögon kanske inte är hela sanningen om er existens. För det som ni tränas att erkänna, är bara en ytlig värld av illusion och förtvivlan, och som sådan, djupt inuti, en längtan efter att något mer djuplodande växer dag för dag. Och det är helt rätt. För om detta var ett fall av ”vad ni ser är vad ni får”, då skulle denna existens vara en väldigt beklämmande, med mycket lite eller inget utrymme för förbättring.

Men tänk istället, som vi säger, att det ni ser faktiskt inte bara är vad ni får, för vad ni ser är bara återstoden av det gamla som sakta men säkert börjar blekna bort. Och det kommer absolut att blekna, i vissa fall mer abrupt än ni kunde ha föreställt er, när nyheterna kommer luftburna till er och massmedia har tillstått det klart och tydligt. För ni förstår, detta gamla klädesplagg av rädsla och desillusion har redan börjat gå sönder i sömmarna och denna avslöjande process har ökat i fart och kommer att fortsätta göra det. Vi gissar att många av er redan har börjat sitta lite mer upprätt i era stolar och följa de dramatiska händelser som inträffade bara förra veckan, både rörande jordiska och mer himmelska krafter av olika slag. Så, ja, det är verkligen en intressant tid att skåda.

För, kom ihåg att ni som vägvisare redan har tagit på er att förbereda vad som komma skall och ni har kastat ert gamla bagage över bord, det som så många av era medmänniskor fortfarande drar efter sig. Och som sådan är ni bokstavligen fria att agera så fort ni ser möjligheter visa sig omkring er. Och nu, tack vare minskningen av greppet från det gamla och konservativa i ordets rätta mening, kommer nya skott resa sig i varje liten vrå. Så de gamla väktarna kommer bokstavligen att vara utan jobb och även om de försöker, kan de inte rusta upp tillräckligt mycket kraft som behövs för att stoppa den här processen som nu äger rum. Och de vet om det också, för de kan också tyda tecknen som kommer i deras väg. Det är trots allt inte så att de är skrivna med små bokstäver gömda någonstans i någon obskyr kanal. Nej. Tecknen har blivit stora och kraftiga nu och de kommer att fortsätta förökas och förstoras när ni går mot vår på er sida av jordklotet. För i år kommer våren på norra halvklotet att förkunna vår över hela klotet, och när hösten faller på andra sidan jordklotet signalerar det slutet för de gamla styrkorna. De kommer att blekna bort, precis som färgerna på hösten och de kommer att trilla ner på marken när de förlorar greppet om sina krafter, precis som bladen som måste släppa taget om grenarna på träden. Men precis som med dessa blad, kommer inget gammalt att gå till spillo, eftersom det tjänar som gödning för de nya skott som börjar ta sig igenom det täta täcket av skogens matta. För det är en cykel, käraste ni, och den energi som innehöll de mest envisa och bakåtsträvande själarna kommer att tjäna till att ge energi till allt annat så snart de befriat sig från det gamla negativa greppet.

Så än en gång säger vi till er att ni har gjort ett bra val, eftersom ni har valt att vara här vid just denna tidpunkt, för att delta i denna cykel av förnyring och förnyelse. Bara genom er närvaro, har ni fått hjulen att börja rulla, eftersom ni var de som hade den formidabla uppgiften att putta och dra med alla era krafter för att få hjulen att börja röra på sig efter att ha verkat fastna i oändliga mängder dynga under så lång tid. Och genom era enorma ansträngningar, har hjulen äntligen börjat röra sig och genom er förmåga att aldrig ge upp, har ni säkerställt att dessa hjul nu rullar fritt och självmant.

Så ta detta som ytterligare en påminnelse om att ni har gjort den mest utmanande delen av er uppgift redan, och från och med nu, kommer ni att fokusera på att återuppbygga saker. Och det är sannerligen mycket mer tillfredsställande än att mocka i dyngan med något som verkar ha fastnat där för alltid och som vägrar röra sig ur fläcken hur frustrerade ni än blir. För även om frustration kommer att visa sig lite nu och då under den kommande tiden, kommer det vara av samma orsaker som förut, för nu kommer ni att känna att vad som än kommer att få dessa hjul att sakta ner, är det bara något litet hinder eller en småsten som håller er tillbaka, men bara för en kort stund. För nu, har ni lämnat det gamla träsket av tvivel och kraflöshet bakom er, och allt ni behöver göra är att fortsätta framåt och njuta av farten. Känn vinden i håret och vet att den signalerar frihetens vingslag, inte bara för er själva utan för hela planeten. Och vet att ni kommer att drivas framåt av krafter mäktigare än vad än motståndarna till denna kraft framåt någonsin försöker kasta i er väg. För denna resa kan inte stoppas nu, inte av några jordiska krafter eller något annat.

Svensk översättning: Charlotta Olsson – www.st-germain.se